

Landet tjenligt, vil altid faa det, som er nødvendigt for at repræsentere paa en værdig Maade.

Zahle: Jeg mener, at vi varetage Statens Interesser daarligt, naar vi bruge den Fremgangsmaade, at vi først af Pietetshensyn overfor den afdøde Kong Christian den Niende indrømmede hans Børn Brugsret over tre Palæer, nemlig Christian den Niendes Palæ, det gule Palæ og Bernstorff Slot, og derefter, naar den Søn, som overtog Tronen efter Christian den Niende, nemlig Kong Frederik den Ottende, er død, igen vedtage en Lov ved hans Sønnesøns, Christian den Tiendes Tronbestigelse, som efter den Udtalelse, den højtærede Konseilspræsident til min Overraskelse nu fremsatte, ikke indskrænker sig til at gælde den Generation, som følger lige efter Christian den Niende, nemlig hans egne Børn, og tillægger dem Brugsret, men som disponerer videre over de tre Slotte til Fordel for hans Sønnesøns, Christian den Tiendes Civilliste og for hans Levetid. Her gaa vi fuldkommen ud over, hvad der er Begrundelse for. Den hele Ordning begrundes i Pietet overfor Christian den Niende; af Pietet overfor Christian den Niende indrømmede vi hans Børn en Ret, som naturligt skulde ophøre, naar den Generation, de tilhørte, ikke mere levede; nu gaa vi til ud fra den samme Begrundelse at beslutte noget, som Begrundelsen slet ikke kan bære, nemlig at hans Sønnesøn, Kong Christian den Tiende, skal kunne disponere over disse tre Slotte sin Levetid igennem. Og, siger den højtærede Konseilspræsident, naar Christian den Niendes Børn en Gang ere døde eller ikke mere bruge Christian den Niendes Palæ, det gule Palæ og Bernstorff Slot, skal Staten til at forhandle med Kong Christian den Tiende om, hvorledes Staten maa disponere over Statens egne Bygninger. Det er en helt urimelig Ordning. Kong Christian den Niende har aldrig udtalt noget Ønske om, at disse Slotte skulde baandlægges ikke alene for hans Børn, men ogsaa for hans Barnebarn. Det forekommer mig efter den Udtalelse, som her er fremkommen fra den højtærede Konseilspræsident, at det, naar vi paa en samvittighedsfuld Maade skulle varetage Statens Interesser — og det er jo vor Pligt, hvad enten det er overfor Kongen eller overfor hvem som helst —, ogsaa er vor uafviselige Pligt ved Ændringer i det foreliggende Lovforslag at bringe dette Forhold i en klar Tilstand, saaledes at det blev

slaaet fast gennem selve Lovens Ord, at vi ikke i Dispositionerne til Fordel for Kong Christian den Niendes Børn gaa videre, end Christian den Niende selv har udtalt Ønske om, idet vi indskrænke os til at tillægge hans Børn Brugsret over Christian den Niendes Palæ, det gule Palæ og Bernstorff Slot, saaledes at disse Slotte falde til Staten, naar Christian den Niendes Børn ikke længere kunne bruge dem. Hvis vi ikke gøre det, have vi til ingen Verdens Nytte — thi Kongen har ikke Brug for alle disse Slotte — berøvet Staten en fremtidig Brugsret over disse Slotte, hvilket kan komme til i Fremtiden at koste Staten mange, mange Penge, naar vi skulle købe andre Bygninger eller leje anden Bolig til Administrationsgrene eller andre Statsformaal, som ellers vilde kunne huses i disse Bygninger. Jeg maa derfor paa det mest indtrængende opfordre Tinget til at foretage Ændringer i det foreliggende Lovforslag.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *et Mindretal* (N. C. Christensen, K. M. Klausen og Marott), (se Tillæg B.)
forkastedes med 64 Stemmer mod 10.

Ændringsforslag Nr. 2 til samme Paragraf af *samme* ansaas som
forkastet som Følge af Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 1.

Ændringsforslag Nr. 3 til samme Paragraf af *et Mindretal* (Rasmus Hansen, Rode og Zahle)
forkastedes med 51 Stemmer mod 28.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 4813)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 til § 2 af *Mindretallet* under Nr. 1 ansaas som
forkastede som Følge af Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 1.

Ændringsforslag Nr. 6 til samme Paragraf af *et Mindretal* (N. C. Christensen, Rasmus Hansen, K. M. Klausen, Marott, Rode og Zahle)
forkastedes med 55 Stemmer mod 28.